

INTELIGENTNE OPATRUNKI NA TRUDNO GOJĄCE SIĘ RANY

ANNA PŁANECKA^{1*}, ALINA SIONKOWSKA¹,
BARTŁOMIEJ PIETRZAK², WITOLD SUJKI³

¹UNIWERSYTET Mikołaja Kopernika,
KATEDRA CHEMII I FOTOCHEMII POLIMERÓW,
ZESPÓŁ BIOPOLIMERÓW,
UL.GAGARINA 7, 87-100 TORUŃ, POLSKA

²MATOPAT Sp. z o.o.
UL. ŻÓŁKIEWSKIEGO 20/26 87-100 TORUŃ, POLSKA

³TRICOMED S.A.
UL. ŚWIĘTOJAŃSKA 5/9 93-493 ŁÓDŹ, POLSKA

*MAILTO: ANNAP@CHEM.UMK.PL

[Inżynieria Biomateriałów, 99-101, (2010), 88-90]

Wprowadzenie

Oparzenie jest stanem wymagającym natychmiastowej interwencji i mobilizacji wszystkich środków ratowniczych i finansowych dostępnych w szpitalu, jest stanem bezpośredniego zagrożenia życia. Rumień, pęcherze, obrzęki, martwica, owrzodzenia to różne objawy oparzeń skóry. Niektóre z nich wymagają leczenia szpitalnego, a czasami nawet zabiegów przeszczepiania skóry. Mówiąc o oparzeniach skóry, mamy najczęściej na myśl skutki działania wysokiej temperatury, czyli tzw. oparzenia termiczne. Jednak oparzenia mogą być także wywołane energią elektryczną, substancjami chemicznymi, promieniowaniem jonizującym, słonecznym, laserowym oraz rażeniem piorunem.

Oparzenia, w zależności od ich głębokości, dzielimy na trzy stopnie. Oparzenie I stopnia obejmuje wyłącznie naskórek. Objawy polegają jedynie na wystąpieniu rumienia i obrzęku. Wyleczenie następuje po kilku dniach. Oparzenie II stopnia dotyczy także części skóry. Objawia się ono w postaci pęcherzy, obrzęku i częściowej martwicy naskórka. Oparzenia te są bolesne, występuje w nich przeczućka na dotyk i ruch powietrza. Przydatki skórne, chodzi tu głównie o mieszki włosowe, są nieuszkodzone, co jest bardzo istotne, gdyż gojenie się tych oparzeń polega na pokrywaniu się ran naskórkiem powstającym z podziałów komórek nabłonkowych tychże mieszków. Oparzenie III stopnia obejmuje już całą grubość skóry i niszczy przydatki skóry. Rany są zwęglone, woskowate, barwy białej lub szarawej. Zwykle są też suche. Oparzone powierzchnie są niebolesne, nie reagują na dotyk lub ukłucie. Wyleczenie tego typu oparzeń jest już tylko częściowe, na skórze pozostają różnie rozległe i głębokie blizny. Oparzenia I lub II stopnia nazywamy też oparzeniami lekkimi. Obejmują one 1-2% powierzchni ciała. Są to zwykle oparzenia domowe wywołane gorącym lub wrzącym płynem [1,2].

Inżynieria tkankowa umożliwia zastosowanie pierwotnych hodowli keratynocytów naskórka do leczenia oparzeń i owrzodzeń. Metoda ta jest jednak czasochłonna, trudna i bardzo kosztowna. Wyhodowanie pseudonaskórka pokrywającego 1% powierzchni ciała kosztuje około 10000 \$ [3].

Poszukuje się nowych rozwiązań i coraz lepszych materiałów, które mogłyby pomóc w zabliżnianiu ran pooparzeniowych.

INTELLIGENT DRESSINGS ON CHRONIC WOUNDS

ANNA PŁANECKA^{1*}, ALINA SIONKOWSKA¹,
BARTŁOMIEJ PIETRZAK², WITOLD SUJKI³

¹NICOLAUS COPERNICUS UNIVERSITY,
CHAIR OF CHEMISTRY AND PHOTOCHEMISTRY OF POLYMERS,
GROUP OF BIOPOLYMERS,
7 GAGARINA STREET, 87-100 TORUŃ, POLAND

²MATOPAT LTD
20/26 ZOLKIEWSKIEGO STREET, 87-100 TORUŃ, POLAND

³TRICOMED S.A.
5/9 ŚWIĘTOJAŃSKA STREET, 93-493 LODZ, POLAND

*MAILTO: ANNAP@CHEM.UMK.PL

[Engineering of Biomaterials, 99-101, (2010), 91-93]

Introduction

Burn is a condition that requires immediate intervention and emergency mobilization of all resources and funding available in the hospital, it is a state of imminent threat to life.

Erythema, blisters, swelling, necrosis, ulcers are different symptoms of skin burns. Some of these symptoms require hospitalization, and sometimes even skin grafting treatments. When we consider of skin burns, we usually mean the effects of high temperatures, ie. thermal burns. However, burns may also be caused by electricity, chemicals, ionizing radiation, solar, laser and lightning shocks.

Burns, depending on their depth, are divided into three steps. First degree of burn involves only the epidermis. Symptoms depend only on the occurrence of erythema and edema. Recovery is usually after a few days. Second degree of burn also applies to parts of the skin. It manifests itself in the form of blistering, swelling, and partial skin necrosis. These burns are painful, they have hyperesthesia to touch and air movement. Skin appendages, just a matter of hair follicles are undamaged, which is very important, since the healing of these burns is the epidermis covering the wounds arising from the division of epithelial cells of these follicles. Third degree burn longer includes the entire thickness of the skin and destroys the skin appendages. Wounds are charred, waxy, white or greyish. They are usually very dry dry. Burnt surfaces are painless, do not respond to touch or sting. The treatment for this type of burn is only partial, on the skin appear broad and deep scars. Both, I or II degree of burns are usually called light. They include 1-2% of body surface area. These kind of burns are usually caused by domestic accidents with boiling and/or hot liquid.

Tissue engineering enables the use of primary epidermal keratinocyte cultures for the treatment of burns and ulcers. This method, however, is time-consuming, difficult and very expensive. Culturing pseudoepidermis covering 1% of body surface area costs about \$ 10,000.

New and better solutions and materials that could help to cure wounds are sought by material scientists and medical doctors.

Materials and methods

In this study we investigated the dressing materials based on calcium alginate and hydrocolloid dressings, obtained by courtesy of Torun Group of Dressings (FIG.1,2).

Dressing based on calcium alginate

Materiały i metodyka

W pracy zbadano materiały opatrunkowe na bazie alginianu wapnia oraz opatrunki hydrokoloidowe, pozyskane dzięki uprzejmości Toruńskich Zakładów opatrunkowych w Toruniu (RYS.1,2).

Opatrunek na bazie alginianu wapnia jest sterylnym opatrunkiem przeznaczonym do stosowania bezpośrednio na ranę. Włókna tego opatrunku reagują z wydzieliną rany tworząc delikatny, wilgotny żel, który stwarza warunki sprzyjające gojeniu. Żel dodatkowo chroni przed urazami mogącymi wystąpić ze strony opatrunku zewnętrznego i minimalizuje ryzyko powstania urazu podczas zmiany opatrunku. Opatrunek ten umożliwia wymianę gazową, nie pozwala na wyciek wydzieliny na obszar zdrowej skóry zapobiegając jej maceracji. Żel, który przy zmianie opatrunku pozostaje w ranie daje się łatwo wypłukać przy pomocy 0,9% roztworu soli fizjologicznej.

Opatrunek hydrokoloidowy jest opatrunkiem złożonym nie tylko z warstwy hydrokoloidowej ale także z cienkiej pianki poliuretanowej. Opatrunek ten, także umożliwia migrację tlenu i pary wodnej oraz jednocześnie nie przepuszcza bakterii. W kontakcie warstwy hydrokoloidowej z wydzieliną z rany powstaje spójny żel, który dzięki odpowiedniej wilgotności sprzyja gojeniu się rany. Utworzony żel nie przylega do rany przez co nowo utworzona tkanka nie jest narażona na uraz podczas usuwania bądź zmiany opatrunku. Lekko kwaśny odczyn wytworzony pod opatrunkiem likwiduje ryzyko infekcji przyspieszając ziarninowanie. Opatrunek ten doskonale nadaje się do leczenia owrzodzeń podudzi. Przyspiesza proces oczyszczania i ziarninowania rany dzięki utrzymywaniu wilgotnego środowiska. Jego zaletą jest również zminimalizowanie bolesności zmiany opatrunku.

W pracy zbadano właściwości mechaniczne (odporność na zerwanie) na sucho oraz w roztworze soli fizjologicznej. Badania prowadzono za pomocą maszyny wytrzymałościowej Zwick&Roell ze specjalną komorą do badań w roztworze (RYS.3).

Zbadano również stopień spęcznienia opatrunków w buforze fosforanowym, w 37°C, imitując warunki organizmu pacjenta. W podobnym środowisku określono czas degradacji opatrunków.

RYS.1. Opatrunek na bazie alginianu wapnia
FIG.1. Dressing based on calcium alginate

RYS.2. Opatrunek hydrokoloidowy
FIG.2. Hydrocolloid dressings

RYS.3. Maszyna wytrzymałościowa Zwick&Roell ze specjalną komorą do badań w roztworze
FIG.3. Testing machine Zwick&Roell with a special chamber for testing in solution

bandage designed for use directly on the wound. Fibers that react with discharge dressing the wound to form soft, moist gel which creates favorable conditions to healing. The gel also protects against injuries that might occur outside of the dressing, and minimizes the risk of injury when changing the dressing. The dressing allows gas penetration, it does not allow the runny area of healthy skin and prevents maceration. The gel, which is a deposit after a changing of the wound dressing can be easily rinsed with 0.9% saline solution.

Hydrocolloid dressing is not only a bandage made of a layer of hydrocolloid but it is also made of a thin polyurethane foam. This dressing also allows migration of oxygen and water vapor, and at the same time does not allow to pass the bacteria. The contact layer of hydrocolloids with wound secretion is able to create a consistent gel, which, thanks to an appropriate humidity promotes wound healing. Created gel does not stick to the wound for a newly formed tissue and it is not exposed to trauma during the removal or alteration of the dressing. Slightly acidic environment produced under the dressing eliminates the risk of infection by the acceleration of granulation. The dressing is perfectly suited for the treatment of leg ulcers. The above dressing accelerates the process of purification and granulation wounds by keeping of the moisture in the wound environment. The advantage of such dressing is the minimization of the painful dressing replacements.

In this study we investigated the mechanical properties of dressing (resistance to breaking) in dry conditions and in saline solution. The study was performed using the testing machine Zwick&Roell with a special chamber to test the material in solution (FIG.3).

We also measured the degree of swelling of dressings in phosphate buffer in 37°C, simulating the conditions of the patient's body. The degradation of dressings has been studied at the same environment i.e. in phosphate buffer in 37°C.

Wyniki i dyskusja

Wyniki wykazały dobrą odporność na zerwanie nie tylko na sucho ale i w roztworze, odpowiedni stopień spęcznienia dla opatrunków oraz długi okres degradacji materiałów. Zapewnia to badanym opatrunkom odpowiednie właściwości użytkowe.

Podziękowania

Autorzy dziękują Toruńskim Zakładom Materiałów opatrunkowych, MATOPAT, Sp.z o.o. za udostępnienie materiałów do badań.

Piśmiennictwo

- [1] Małgorzata Lech, *Zyjmy dłużej*, Warszawa 2000.
- [2] Basil A. Pruitt, Albert T. McManus, Seung H. Kim, Cleon W. Goodwin, *World J. Surg*, 135–145, 1998.

Results and conclusions

The results showed good resistance of dressing to breaking in both, dry state and in the solution. Moreover, a sufficient degree of swelling for a long period of dressings and materials degradation have been observed. The results proved that the dressings provide suitable properties for application in burn treatment.

Acknowledgments

The authors thank the company Toruńskie Zakłady Materiałów Opatrunkowych, so-called MATOPAT Sp. z o.o for the support of the study.

References

- [3] red. Tomasz Drewa „Wybrane zagadnienia z medycyny regeneracyjnej i inżynierii tkankowej: podręcznik do seminariów dla studentów kierunku Biotechnologia”, Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera, Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Toruń 2007.

ODPORNOŚĆ FOTOCHEMICZNA CHITOZANU W OBECNOŚCI DODATKÓW: KOLAGENU, GLUTATIONU, KAMFORO-CHINONU, FENYLOALANINY ORAZ TYROZYNY

ALINA SIONKOWSKA, ANNA PŁANECKA*, JUSTYNA KOZŁOWSKA, PAULINA ŁOŚ, JOANNA SKOPIŃSKA-WIŚNIEWSKA

UNIWERSYTET MIKOŁAJA KOPERNIKA, Wydział Chemiczny, Katedra Chemicznej i Fotochemii Polimerów, Zespół Biopolimerów, ul. Gagarina 7, 87-100 TORUŃ, POLSKA
*MAILTO: ANNAP@CHEM.UMK.PL

[Inżynieria Biomateriałów, 99-101, (2010), 90-92]

Wprowadzenie

Chitozan jest produktem N-deacetylowanej chityny, polimeru należącego do grupy polysacharydów pochodzenia głównie zwierzęcego. Jego nazwa systematyczna to poli[β -(1,4)-2-amino-2-deoxy-D-glukopiranoza]. Jest to kopolimer składający się z komonomerów N-acetylglukozy t.j. 2-acetamido-2-deoxy- β -D-glukopiranozy i 2-amino-2-deoxy- β -glukopiranozy.

W przeciwieństwie do chityny, chitozan ze względu na rozpuszczalność w wodnych roztworach kwasów, zwłaszcza organicznych, zaliczany jest do polimerów o wyraźnym charakterze użytkowym. Chitozan wykazuje szereg korzystnych cech takich jak biodegradowalność, bioaktywność, biozdolność, wysoka adhezja, nietoksyczność, zdolność do chelatowania i wiązania jonów metali i substancji organicznych, błono- i włókniotwórczość [1,2]. Chitozan tak jak każdy biomateriał musi być przed użyciem sterylizowany.

PHOTOCHEMICAL STABILITY OF CHITOSAN IN THE PRESENCE OF SMALL AMOUNT OF COLLAGEN, GLUTATHIONE, CAMPHOROQUINONE, PHENYLALANINE AND TYROSINE

ALINA SIONKOWSKA, ANNA PŁANECKA*, JUSTYNA KOZŁOWSKA, PAULINA ŁOŚ, JOANNA SKOPIŃSKA-WIŚNIEWSKA

NICOLAUS COPERNICUS UNIVERSITY, FACULTY OF CHEMISTRY, CHAIR OF CHEMISTRY AND PHOTOCHEMISTRY OF POLYMERS, GROUP OF BIOPOLYMERS,
7 GAGARINA STREET, 87-100 TORUŃ, POLAND
*MAILTO: ANNAP@CHEM.UMK.PL

[Engineering of Biomaterials, 99-101, (2010), 90-92]

Introduction

Chitosan is a product of N-deacetylation of chitin, a polymer belonging to the group of polysaccharides. In chemical nomenclature chitosan is called poly[β -(1,4)-2-amino-2-deoxy-D-glucopyranose]. Chitosan as a copolymer consists of N-acetylglucosamine co-monomers, which is 2-acetamido-2-deoxy- β -D-glucopyranose and 2-amino-2-deoxy- β -glucopyranose.

Chitosan due to the solubility in aqueous solutions of organic acids is widely applied in many fields, whereas the application of insoluble chitin is limited. Chitosan has several great features such as biodegradability, bioactivity, biocompatibility, high adhesion, non-toxicity, the ability to chelate and bind metal ions and organic substances, membrane and the fiber formation [1,2].

Like other biomaterials chitosan has to be sterilized prior the application. Germicidal lamp emitting ultraviolet radia-